

נערת השבוע

כריסטין הולט חזרה זה עתה לתל-אביב, כשהיא ממש מוקסמת מארצות-ערב. היא ראתה הכל-הכל, וזה היה עצום. איך שסופות החול קברו אותה במדבר. ואיך הלגיונרים רעולי הפנים רצחו אותה ליד עמאן. והבדואים בפטרה התקיפו אותה ב' חרבות שלופות. והרועה מעמאן ששדד את כספה. וסוחר-העבדים מדמשק שהצמיד פניו לצווארה הלבן ונהם „כל חיי חלמתי ל' התנקם בברייטיס“.

נאנחת עכשיו כריסטין בהתפעלות, וגעגועים ועיניים עצומות, **„Oh, Christ!“** „It was great!“

כריסטין נולדה בלונדון, ואביה בירוקשייר. הוא מעולם לא עבד. במשפחה שלהם לא עובדים. חיים מירושות. גם כריסטין לא עובדת. כי אילו היא היתה עובדת, לא היה לה זמן לבזבז את הכסף, והמשפחה היתה כועסת. כי סבא שלה היה איש מכובד מאוד באנגליה. קולונל הולט הידוע. הוא הביס את ההודים המתמרדים, בלי לשפוף סיפת דם אחת. הוא תלה אותם.

כדי לא להתנוון באחוזתה ליד לונדון, מטיילת כריסטין בת 25 במזרח. וכותבת שירים. „אני מעריצה את עזרא פאונד ושיי רים מטאפיזיים מהתקופה האליזבטי. איך אנשים מסוגלים לסבול את שלי וקיסמי“ היא שואלת בתועבה.

בהיותה קטנה היא האמינה בישו. „הייתי ילדותית מאוד“, היא מסבירה את הסעות ה' איומה. היום היא כבר לא, ולכן היא מאמינה בבודהא. היא עברה לבודהיזם לפני שלוש שנים. לא היה לה אז מה לעשות והיא מתה משעמום. באותה תקופה היא גם האמינה באתאיזם והרגישה ריקנות איומה בחלל.

הידיד שלה, בפאקולטה לפילוסופיה ב' אוניברסיטה, הציע לה יום אחד להיות בוד' היסטית. „רעיון מצוי“, היא קפצה משמחה. באותו יום קישרו אותה עם נזיר בוד' היסטי, שלימד אותה בחמש דקות את עיקרי הדת. יתכן שהיא היתה בגילגול הקודם נמלה, אבל זה לא איכפת לה. איכפת לה מה היא תהיה בגילגול הבא. היא שאופת להיות מושלמת. לכן היא מקיימת בקפידה את חמשת הסטיפים הבאים, ש' יובילו אותה ישר לנרוואנה.

- (א) היא נימנעת מלרצוח אנשים.
 - (ב) נימנעת מלגנוב.
 - (ג) נימנעת מלישון במיטה גבוהה או רחבה.
 - (ד) נימנעת מלקבל כסף וזהב.
 - (ה) נימנעת מעבירות מיניות.
- אז מה דיברנו? כן, אז היא תמיד היתה

אכתקיום לירות

תארו לכם איזה חג נחמד יכול היה להיות פסח, לולא בחרו היהודים לצאת דווקא בו ממצרים. זה היה יכול להיות החג היפה ביותר. בלי מצות. בלי קושיות. בלי סדר, בלי מרור, בלי ביעור חמץ. בלי דם וצפרדעים ועבודת פרך. טסת חג יפה. אז למה הם לא יצאו ממצרים שבוע מאוחר יותר?

הוא בכל זאת יפה

הפתיחה היתה דראמטית מאוד: „אני חיל בצבא ההגנה לישראל העברי!“ (1/1441). ההמשך היה עוד יותר דראמטי מאוד: „ו' הנני רק בן עשרים אביבים.“

והסוף? הסוף היה טראגי. טראגי כמו השורות ה' באות:

„אני רוצה להתפאר שיפה תואר אני או לא יפה תואר, אבל אני בכל זאת יפה תואר. יש לי רק צרה אחת: בחורות. כל בת שאני יוצא אתה, חושבת את עצמה. אלוהים, מה יש לבנות האלו?“

„אני אוהב במיוחד בנות חברה'ניות, ו' לא חתיכות במיוחד. ככה אומר גם המפקד שלי. העיקר שתהינה בסדר. כי אם הן יותר מדי פצצות, כל הרחוב מסתכל עליהן ולא עלי, ואני שונא את זה. לא מתוך קינאה, חלילה וחס.“

„השבוע הייתי אצל מגדת עתידות והיא אמרה לי: תצחק, יצחק בני, אבל תהיה לך הצלחה בחיים.“ זאת לא בדיחה, קוראים לי יצחק. עכשיו אני מעוניין להכיר מישהי שגרה בסביבות פתח-תקופה עד תל-אביב, ש' לא מפתח לנסוע על וספה.“

★ ★ ★

היא מצאה את הוא

זאתי בתמונה — זו היא בעצמה, הסטור' דנטית שכתבה את המכתב. זה שבתמונה — זה הוא. אז יום אחד היא מצאה את הוא.

הוא

היא

קוראים לה טלי והיא סטודנטית בירוש' לים, בפאקולטה לפילוסופיה ואומנות. „מתוך רגש בושה של סטודנטית שנה א',“ היא מסבירה, „אני צועדת בדרך כלל כש“

ראשי מוטה מטה. וכך מצאתי אותו על מידשאות האוניברסיטה.“

ליבה הלך שבי אחר מבטו הזועם וכו'. מאז היא אינה מקשיבה להרצאות וכו'. היא מקווה שהוא יצילנה משיממון החיים וכו'.

ושאם רק יזהה את שמו, היא מבטיחה לו הכל, הכל, וכו'.

★ ★ ★

מילון שימושי

סלט מו — סלט חסה. סלט של בחמות. **קפה מפו** — קפה גרוע, שירוקים את הגרגרים שלו.

לעלות לו על הפיגומים — לעלות לו על העצבים.

★ ★ ★

דרישה מופרזת בהחלט

בחרו אחד (2/1441) מתכונן לצאת למסע ארוך, בן חודשיים, לאירופה. יש לו כסף, ופאספורט, אבל אין לו ידיעה. נכון שנוסע אתו עוד זוג אחד, חבר וחברה, במיקרה, אבל נדימה לו שהוא ירגיש כמו פרימוס ביניהם. לכן ה'אן מחפש חברה למסע — דק'רגו, בת 25-32.

„אם את מורה או גננת“, הוא מסיים בתקווה, „ויחד עם זאת גבוהה, אז תפאל.“

אני חוששת שהוא יאלץ לנסוע לבד.

★ ★ ★

אגודת שוחרי הפסיכים

יש אנשים הנהנים משום מה לשכנע אותי שהם פסיכים. אני משתכנעת בקלות. איך הם עושים זאת? פשוט מאד. הם כותבים: „האמינו לנו שאנחנו פסיכים!“

„אני משוגע על כל הראש.“ כשאני מפרסמת מכתבים כאלה, אני שוא' לת את עצמי: אולי אני היא הפסיכית' מכתב כזה (3/1441) למשל: „אני פסיכי. לא נורמאלי ומשוגע על כל הראש. בעיקר בגלל זה שאני פונה אליך, במקום ללכת לפסיכיאטור שלי. הפסיכיאטור שלי עוזר לי למצוא את עצמי ואת האני הפנימי שלי. אבל ממך אני מבקש למצוא אחת שתהיה מוכנה לא רק לסבול אותי ואת שגעונותי, אלא כשתהיה גם מוכנה לאהוב עד לשגעון.“

„רצוני שתהיה ירושלמית, בת 21-17 נורמאלית. כי מספיק משוגע אחד במשפחה.“

השאר יבוא מאליו, האמיני לי.

מי אשם?

רותי יקירת, יש לי חבר. תמינה. אני אשכנזיה. אנחנו יוצאים בסתר הרבה זמן, כי פעם נודע ה' דבר להורי והם היכו אותי מכות רצה. אני בת 16, ומאוד אוהבת אותו. הורי אוסרים עלי לצאת אתו, ואבי קיבל פעם התקפת-לב מרוב כעס.

האם זו אשמתי שאני אשכנזיה? אסתר

לא. זו אשמת הוריי. ואני משתתפת ב' כאבן שהם כאלו. אך לצערי, כל זמן שאה גרה בביתך, עליך לשמוע בקולם. ובגיל 16 אינני מציעה לך לעזוב את הבית. סבלנות. נסי לשכנע אותם.

התנועה הסלונית הלאומית

רותי יקירת, הכרתי אצל דודתי קיבוצניק שרוף. שוחח' נו די הרבה, והבנתי מתוך דבריו כי הוא בן לחיי העיר ולתענוגות החיים. במיוחד הוא ליגלג על הנערות הגנורניות. הייתי מאוד מעוניינת להתכתב ולהיפגש אתו. אך

מוקסמת מהמיסטיקות של המידליאסט. הזוה' מה הרומאנטית של העיר העתיקה. הרוצחים האכזריים והנהדרים מפטרה. הבורות ה' נפלאה של הבדואים. כל משפחתה אהבה את המיזרח. אביה היה אומר תמיד כי לורנס איש-ערב היה איש גדול ועשה רק שטות גדולה אחת בחייו: שמת כל-יך צעיר.

בעיר העתיקה היו לה פגישות עם ה' אינטליגנציה המקומית. האינטליגנציה אמרה לכריסטיין המשתאה, שהיא די טובלת את הישראלים ושהיא מקווה לשלום מהיר. בסוריה היא פגשה בורים, והם אמרו לה שהם שונאים שינאת מוות את ישראל. במערב מנדלבאום אמר לה קצין לגיונר: „אז להתראות על שפת הים בתל-אביב, בשנה הבאה. לכבוש את ישראל זו בדיחה.“

עכשיו, עד שהיא תסיים את הכנותיה לנטיעה להודו, יושבת כריסטין בקיבוץ ובתל-אביב. עזובה, מלאנכולית וכו'. חסר לה המידליאסט.

„אז מי הכריח אותך לחזור לכאן?“ „Oh, Christ!“ היא זעקה על בו' רותי. „הייתי מוכרחת לא יכולתי למצוא בכל המידליאסט, חלקי חילוף למכונית שלי.“

נוגע ללב, לא כן?

הבלתי-יתקין של עובדי שירות הדואר ל' מניהם. מובן שלא איכפת האיהור ש' בכתיבה או אי הכתיבה, אלא שאני הבעתי זאת כהתנצלות על השירחה אשר תיגרם לך.

„גימל: אודה לך מאד אם תואילי לקרוא את מכתבי ולהודיעני על כך.“ קראתי. אפשר לעזור לך בעוד משהו?

נשמע ברחל: שוש: „הוא מתלבש כל כך יפה.“ יעל: „וכל כך מהר!“

שהוא שחור-עיניים ובעל שיער שחור כ' פחם, היה מתחתן עם בחורה, שחורת-עיניים ובעלת שיער שחור כפחם, ואחר-כך היה נולד להם תינוק בעל עיניים כחולות ו' בלונדי?

ידיד סקרן הייתי אומרת: „מזל טוב!“

מגיע לה! רותי יקירת,

אני מאורשת לאדם נהדר, המאמין כי אני טהורה ותמימה. אני צעירה נבונה, יפה ודי מוכשרת, בת 21. תודה לאל, אינני שייכת לבנות הטיפשי-עשרה, הכותבות אליך. לאחי רונה, לא כאן המקום להסביר מדוע, הייתי ביחסים אינטימיים עם חברו הטוב ביותר של ארוסי, החבר הטוב ביותר הזה מאיים שיגלה הכל, אם לא אסכים להמשיך ביחסינו גם לאחר נישואי. אני אוהבת את ארוסי, ואינני רוצה לסכן את עתיד. מה עלי לע' שות?

אביבה גייסי את כל חוכמתך, יופייך וכישרונך ואמרי לחבר הטוב ביותר (זה חבר זה?) ש' המישחק נגמר ביניכם, ואת מצפצפת אם י' פר או לא. אני מסופקת אם יעו. ואם כן, אז — איך אומרים? — מגיע לך.

„כאשר תוקפת אותי רוח האמלס, שגם הוא היה משוגע מאהבה, אני כותב שירים או שר פזמונים בליווי הרדיו או הפטיפון.“ כשהוא גורמאלי, וזה קורה לו לעיתים רחוקות, הוא סטודנט בן 24, שנה ג' במדעי הרוח והחברה באוניברסיטה בירוש' לים. אז תגידו אתם.

★ ★ ★

מצב"בלתי-תקין

י. רחמים, ת.ד. 598 ירושלים, כותב: „אלף: הנני מצטער מאד על האיהור בכתיבת מכתבי זה. וזאת משום המצב

חוששת אני שמא יסרב לענות לי. כי אני חברת תנועה סלונית, צובעת עיניים והולכת

על עקבים, אנה, אמרי לי מה לעשות ב' נידון?

החוששת כתיבי לו. אם הוא כליך שרוף לקיבוץ, הוא לא רק יענה לך. הוא יציף אותך במכתבים. הוא ירצה להעמיד אותך על טעותך, ולשכנע אותך לעבור למחנה שלו. העיקר שיענה, נכון?

מקרה מוזר

רותי יקירת, מה היית אומרת, לו יידיך הטוב ביותר,

רותי יקירת...

למה אין לה? רותי יקירת,

אני יושבת כל היום בבית וכמעט שלא יוצאת. את מרבית זמני אני מקדישה ללימודים וקריאה, והנני בת 17. בזמן האחרון התחילו בני משפחתי להטרד אותי. „מדוע כל חברותיך יוצאות ומבלות ויש להן חבר, ולך לא?“

בתחילה התעלמתי מזאת. עכשיו אני מוד' אגת מאוד מעצמי. אני יושבת כל היום ב' בית וחושבת כי בעצם אני די יפה ומחוד, ומדוע דווקא לי אין חברים? מה לעשות כדי להיות כמו כולם?“

רפנה

לצאת החוצה. נערים אינם מתחבאים ב' ספרים. את צריכה לצאת למקום שהם ישנם, כדי שיוכלו לראות בעצמם שאת די יפה וחמודה. הם נמצאים בהמוניהם על שפת ה' ים, בבריכה, בתנועת-הנוער, במסיבה סלונית. תחליטי מה הסטס שלך, וזו בקשי מחברה שלך שתיקח אותך לאחד המקומות הללו.